

DESIGN OF THE TIMES

THINKING ABOUT OBJECTS THROUGH TIME & CULTURE

DESIGN. ACTIVISM & SOCIAL ISSUES

Huis Wyckhuysse, een spiegelzaal, stijl 'grand siècle'

Huis Wyckhuysse is een neoclassicistisch woonhuis uit 1873-1874. Het herenhuis is typerend voor de levensstijl van een vroeg 20ste eeuwse Roeselaarse industrieel. De spiegelzaal is indrukwekkend.

Talrijke monumentale spiegels benadrukken de harmonieuze verhoudingen van de zaal, terwijl de rijkelijk versierde panelen, deuren en zuilen, geïnspireerd op ornamenten uit Parijs en Versailles, haar een luxueus cachet geven. Een prachtige marmeren schoorsteenmantel met een open haard, twee schouwbeeldjes en een geschilderd idyllisch tafereeltje, vormt de voorname blikvanger van de spiegelzaal, met daglicht dat via de grote ramen aan voor- en achterkant binnenvalt. De zaal doet denken aan de talrijke zalen wereldwijd, waar vredesverdragen en oorlogsvraagstukken beslecht werden.

Nieuwe manieren van kijken, ontwerpen naar maatschappelijke vraagstukken.

— LEO COPERS

SANS TITRE, 1986

Machinegeweer en kussens (x34) - 104 kogels (waarvan 54 erg geoxideerd)

Metaal, schuim, roze satijn

Collectie Frac Grand Large_ Hauts de France

In de installatie, belichaamt het machinegeweer van een sluipschutter het geweld, luxueus gecamoufleerd door roze zijden kussens. Het esthetiseren van agressie wordt tot het uiterste doorgedreven en het hele decor lijkt de destructieve kracht en verleidende aantrekkingskracht van vernietiging te verheerlijken. Een interessant detail is dat in de installatie die oorspronkelijk was ontworpen voor het balkon van Vooruit in Gent, het machinegeweer op de zijden kussens gericht werd op het kunstcentrum, waardoor het een bijzondere, enigszins anarchistische noot kreeg.

— ANDRO WEKUA

UNTITLED, 2010 - 2011

Wassen figuur (gepigmenteerde wax, PU-schuim, staal, textiel, kunsthaar) en gegoten aluminium

Collectie Frac Grand Large_ Hauts de France

“Mijn kunst is gericht tegen alles wat tot het systeem van de kunst behoort”.

Een blond meisje zit met gesloten ogen op een roze stoel. Een gezicht, ook met gesloten ogen, ligt op haar schoot. Het symbolisch overladen imaginaire heeft een onmiddellijk effect op ons, aangezien een echt lijkende, levensgrote figuur recht voor ons zit. Wat verwijst of niet verwijst naar wat, en hoe, lijkt onze blik te ontgaan, net als de kleur van de ogen van het meisje, die een plaats zou moeten hebben in de verbeelding, maar in werkelijkheid niet bestaat. Een droomachtige scène kan gelezen worden als trauma's met gewelddadige beelden. In de installatie worden sommige dingen duidelijk waargenomen, andere verdwijnen naar de grens tussen herinnering en droom, als een gebeurtenis die inmiddels niets meer van de werkelijke ervaring heeft overgehouden. De mannequinpop is de actrice in een toneelstuk waarin de kunstenaar geen rol meer heeft of wil hebben. Ze houdt de ogen gesloten omdat ze niet wil kijken naar de toeschouwer. Het is een weg naar introspectie maar ook een bevrijding, omdat het door de installatie opgebouwde beeld de dagelijkse werkelijkheid binnen dringt en vervormt. De kunstenaar is afkomstig uit een regio in Georgië. Begin jaren negentig werd zijn vader gedood tijdens een demonstratie pro onafhankelijkheid. De herinnering aan dit traumatische verleden duikt voortdurend op in Wekua's artistieke praktijk, ook al is zijn werk niet op zoek naar troost of een oplossing, maar is alles in zijn werken onlosmakelijk verbonden met het leven en de echte ervaring. In zijn werk ontmoeten West en Oost elkaar, of beter gezegd Oost en West elkaar, maar niet als tegenpolen, zoals velen graag zouden zien, maar als een complexe en tegenstrijdige verstrengeling

realisatie: team van De Spil i.s.m. Stad Roeselare en Frac Grand Large

gedeeld curatorschap: Janny Devriendt en Frac Grand Large / Keren Detton

een coproductie van De Spil en de Stad Roeselare, in samenwerking met Frac Grand Large - Hauts de France

www.despil.be/designofthetimes

de spil

met dank aan:

